

**MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. 213 / 2007
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.R.L.**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice, prin adresa din 27.04.2007, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub **in data de 08.05.2007**, asupra contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.**, impotriva Deciziei de impunere emisa in data de 13.03.2007 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de inspectie fiscala.

Contestatia are ca obiect:

- taxa pe valoarea adaugata compusa din taxa pe valoarea adaugata de plata si taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata de plata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata de plata;
- impozit pe veniturile microintreprinderilor;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor.

Deasemenea, prin contestatia formulata societatea solicita **suspendarea executarii obligatiilor** stabilite prin Decizia de impunere emisa in data 13.03.2007 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat de

catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, in raport de data la care a fost primita Decizia de impunere emisa in data de 13.03.2007, respectiv 23.03.2007, asa cum rezulta din confirmarea de primire, anexata in copie la dosarul cauzei si de data depunerii contestatiei la posta, respectiv 19.04.2007, asa cum reiese din recipisa Oficiului postal, anexata in copie la dosarul cauzei.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. X S.R.L. contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de inspectie fiscala prin decizia de impunere, precizand urmatoarele:

Pentru perioada supusa verificarii respectiv, 01.06.2002 – 30.06.2004, s-a stabilit in sarcina societatii ca obligatie de plata taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare, taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata, accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata, impozit pe venitul microintreprinderii, accesorii aferente impozitului pe veniturile microintreprinderii.

Suma totala de taxa pe valoarea adaugata solicitata la rambursare in anul 2002 prin procesul verbal din 29.08.2002 s-a aprobat la rambursare, ramanand astfel o diferenta de debit.

S.C. X S.R.L. precizeaza ca desi suma a fost aprobata la rambursare de catre organele de inspectie fiscala, aceasta nu a fost primita efectiv, motiv pentru care a fost solicitata din nou in cursul anului 2004 si a fost aprobata in septembrie 2004.

Contestatoarea precizeaza ca decizia de impunere este nelegala din punct de vedere al motivelor pentru care a fost emisa intrucat exista trei procese verbale de control care au stabilit realitati factice diferite, efectuate de catre acelasi organ de inspectie fiscala, respectiv doua procese verbale de

aprobare la rambursare a taxei pe valoarea adaugata si un proces verbal de respingere.

Deasemenea, societatea precizeaza ca nu exista baza legala pentru calculul majorarilor si penalitatilor pentru o suma care a fost aprobata la rambursare dar care nu a intrat in contul societatii pentru a putea fi utilizata.

S.C. X S.R.L. precizeaza ca taxa pe valoarea adaugata nu o datoreaza intrucat avea cu S.C. L S.R.L. un contract de prestari servicii care nu a fost onorat de catre aceasta societate si pentru care contestatoarea a fost obligata sa storneze facturile cu taxa pe valoarea adaugata.

Totodata, societatea mentioneaza ca nu a valorificat stocul de marfa, motiv pentru care nu pot fi calculate obligatii bugetare reprezentand impozit pe venitul microintreprinderii si accesorii aferente, precum si taxa pe valoarea adaugata si accesorii aferente.

II. Prin raportul de inspectie fiscala, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de inspectie fiscala, au constatat urmatoarele:

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.06.2002 - 30.06.2004

In data de 10.07.2002 organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de inspectie fiscala au efectuat un control la S.C. X S.R.L. care a vizat realitatea si legalitatea sumelor de rambursat reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta perioadei februarie - mai 2002 si in urma caruia a fost intocmit Procesul verbal din 29.08.2002 prin care s-a stabilit ca din suma totala solicitata la rambursare a fost aprobata la rambursare suma, diferenta de suma urmand a fi reportata in decontul lunii iunie 2002 pentru neachitarea integrala a furnizorilor interni platitori de taxa pe valoarea adaugata.

In baza actului de control intocmit, respectiv Procesul verbal din 29.08.2002 a fost intocmit Avizul de rambursare, inregistrat la Directia generala a finantelor publice – Directia de control fiscal in data de 04.09.2002.

Din analiza deconturilor de taxa pe valoarea adaugata depuse de societate in perioada iunie 2002 - iunie 2004 la Administratia finantelor publice a rezultat ca societatea a preluat in mod eronat suma aprobata la rambursare prin procesul verbal din 29.08.2002, respectiv prin Avizul de rambursare din 04.09.2002, incalcand astfel prevederile art.149 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Prin decontul privind taxa pe valoarea adaugata aferenta lunii iunie 2004, decont a carui solutionare face obiectul inspectiei fiscale, societatea a solicitat rambursarea soldului sumei negative de taxa pe valoarea adaugata din care organele de inspectie fiscala au scazut suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata aprobata la rambursare in luna septembrie 2004 si suma taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar prin Procesul verbal din 14.11.2002, iar cererea a fost solutionata doar pentru diferenta de suma.

Conform facturilor din 21.02.2003, 25.04.2003 si 20.06.2003 emise de S.C. L S.R.L., societatea a stornat fara nicio explicatie taxa pe valoarea adaugata.

In consecinta, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea are taxa pe valoarea adaugata de plata diferenta de suma.

In vederea verificarii realitatii datelor inscrise in decontul de taxa pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au intreprins o actiune de cercetare la sediul societatii care a vizat stabilirea situatiei cu privire la existenta factica a stocurilor de materii prime, produse finite si mijloace fixe aflate in patrimoniul societatii.

Avand in vedere rezultatele inventarierii factice a bunurilor aflate in patrimoniu, inscrise in Procesul verbal din 20.12.2004, precum si declaratia dlui. V R in calitate de administrator al S.C. X S.R.L. prin care se mentioneaza ca *“stoc de cherestea nu exista la data controlului si nicio materie prima – bustean”*, organele de inspectie fiscala au considerat ca aceste stocuri au fost valorificate pana la data efectuarii inventarierii (09.12.2004).

Conform datelor inscrise in balanta de verificare intocmita la data de 30.06.2004, contul 301 *“Materii prime”* inregistreaza un sold debitor si organele de inspectiei fiscala au calculat taxa pe valoarea adaugata rezultata in urma valorificarii stocului de materii prime.

In consecinta, in urma controlului efectuat societatea are de achitat la bugetul general consolidat taxa pe valoare adaugata, pentru care au fost calculate majorari de intarziere si penalitati de intarziere in conformitate cu art.114, art.115 si art.120 din Ordonanta Guvernului nr.92/20003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu prevederile Hotararii Guvernului nr.67/2004, Hotararii Guvernului nr.784/2005 si Legii nr.210/2005.

Pentru impozitul pe veniturile microintreprinderilor rezultat in urma valorificarii stocului de materii prime existent la 30.06.2004 au fost calculate majorari de intarziere si penalitati de intarziere in conformitate cu art.114, art.115 si art.120 din Ordonanta Guvernului nr.92/20003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborate prevederile Hotararii Guvernului nr.67/2004, Hotararii Guvernului nr.784/2005 si Legii nr.210/2005.

III. Luand in considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:

1.Referitor la taxa pe valoarea adaugata de plata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza taxa pe valoarea adaugata pentru marfurile inregistrate in evidentele contabile si constatate lipsa in gestiune.

In fapt, conform balantei de verificare intocmita la data de 30.06.2004, anexata in copie la dosarul cauzei, organele de inspectie fiscala au constatat ca S.C. X S.R.L. inregistreaza sold debitor in contul "Materii prime".

In vederea stabilirii situatiei cu privire la existenta factica a stocurilor de materii prime, organele de inspectie fiscala s-au deplasat la sediul societatii unde au incheiat Procesul verbal din 20.12.2004, anexa la raportul de inspectie fiscala din 20.03.2007 in baza caruia s-a emis decizia de impunere contestata si au luat o declaratie administratorului S.C. X S.R.L. privind existenta stocului de materii prime.

In urma constatarilor efectuate organele de inspectie fiscala au stabilit ca nu exista stoc de materii prime fapt pentru care societatea datoreaza taxa pe valoarea adaugata rezultata in urma valorificarii stocului de materii prime.

In drept, la art.126 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal se prevede:

"(1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată; "

coroborat cu art.128 care precizeaza:

"(3) Sunt, de asemenea, considerate livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul alin. (1):

e) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor prevăzute la alin. (9) lit. a) și c).

iar la alin.(9) lit. a) si c) se precizeaza:

"(9) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră;[...]

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

Având în vedere prevederile legale enunțate mai sus, bunurile constatate lipsa în gestiune sunt considerate livrări de bunuri cu plată și intra în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, atât timp cât bunurile nu au fost distruse ca urmare a unor calamități naturale sau au fost marfuri perisabile.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, respectiv din Raportul de inspecție fiscală și din Balanța de verificare pe luna iunie 2004, aflată în copie la dosarul cauzei, se reține că la data de 30.06.2004 societatea a înregistrat în contul 301 "Materii prime" un sold debitor.

În vederea stabilirii situației de fapt, organele de inspecție fiscală s-au deplasat la sediul societății pentru identificarea bunurilor economice de natură stocului de materii prime și au încheiat Procesul verbal din 20.12.2004 din care rezultă că societatea nu deține în patrimoniu stocuri de natură materiilor prime și a produselor finite.

Mai mult de atât, în declarația scrisă a administratorului S.C. X S.R.L., acesta recunoaște că "...stoc de cherestea nu există la data controlului și nici materie primă – bustean, în prezent ne mai având contracte în derulare cu R sau alți furnizori de materie primă." (Anexa nr.2)

Având în vedere că în urma controlului efectuat la sediul societății s-a constatat că nu există stoc de materii prime, iar prin declarație administratorul a recunoscut acest lucru și societatea nu a prezentat documente justificative care să înlăture constatările din raportul de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit că marfurile înregistrate în evidențele contabile și constatate lipsa reprezintă livrări de bunuri cu plată care intra în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată și pentru care societatea datorează taxa pe valoarea adăugată conform prevederilor legale.

În consecință, având în vedere cele reținute mai sus, pentru acest capăt de cerere contestația formulată de S.C. X S.R.L. va fi respinsă ca **neintemeiată** pentru taxa pe valoarea adăugată.

2.Referitor la taxa pe valoarea adăugată, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea datorează taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor fiscale de vânzare de bunuri care au fost stornate în condițiile în care societatea nu justifică stornarea.

In fapt, societatea a înregistrat în evidența contabilă stornarea facturilor fiscale din 21.02.2003, 25.04.2003 și 20.06.2003 emise către S.C. L S.R.L. din cu mențiunea "Factura storno", iar organele de inspecție fiscală în

urma controlului efectuat au stabilit de plata taxa pe valoarea adaugata in suma totala aferenta celor trei facturi fiscale intrucat societatea a stornat fara nicio explicatie.

In drept, art.31 din Legea nr.345/2002, privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, precizeaza:

„(1) Corectarea taxei pe valoarea adăugată determinată în mod eronat, înscrisă în facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, de persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, se va efectua astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, corectarea erorilor se efectuează prin emiterea unui nou document cu valorile înscrise cu semnul minus, în care se va menționa numărul documentului corectat și concomitent se emite un nou document corect. Documentele respective se vor înregistra în jurnalul de vânzări, respectiv de cumpărări, și vor fi preluate în deconturile întocmite de furnizor și, respectiv, de beneficiar pentru luna în care a avut loc corectarea.

(2) Reducerea bazei de impozitare prevăzută la art. 18 alin. (4) se realizează prin emiterea de către furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii a unor noi documente cu valorile înscrise cu semnul minus, care vor fi transmise și beneficiarului. Documentele respective se vor înregistra în jurnalul de vânzări, respectiv de cumpărări, și vor fi preluate în deconturile întocmite de furnizor și, respectiv, de beneficiar pentru luna în care s-a efectuat reducerea.”

La art.6 alin.(2) din Legea nr.82/1991, Legea contabilității, republicată, se precizeaza:

„(2) Orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Din dispozitiile legale enuntate anterior, se retine ca in cazul in care taxa pe valoarea adaugata a fost inscrisa eronat intr-o factura fiscala iar documentul a fost transmis la beneficiar, corectarea erorii se efectueaza prin emiterea unui nou document in care se inscriu aceleasi valori cu semnul minus, se menționeaza numărul documentului corectat si se inregistreaza in jurnalul de vanzari sau cumparari, urmand a fi preluat in decontul de taxa pe valoarea adaugata intocmit atat de furnizor cat si de beneficiar.Totodata, se retine ca orice operatiune economica care se efectueaza se inregistreaza in evidenta

contabila in baza unui document justificativ care probeaza legal efectuarea acelei operatiuni.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv raportul de inspectie fiscala, se retine ca societatea a emis pentru S.C. L S.R.L. trei facturi fiscale din 21.02.2003, 25.04.2003 si 20.06.2003 cu semnul minus avand la rubrica „Denumirea produselor si serviciilor” scris „Cherestea fag” cu mentiunea „Factura storno”.

Din analiza facturilor fiscale se retin ca facturile fiscale emise de S.C. X S.R.L. pentru S.C. L S.R.L. au ca explicatie la rubrica „Denumirea produselor sau a serviciilor” mentionat „Cherestea fag” si se precizeaza pe fiecare factura in parte ca este „Factura fiscala – STORNO”, fara sa se mentioneze care sunt facturile fiscale initiale pe care le storneaza, respectiv numarul si data acestora.

Astfel, prin emiterea celor trei facturi fiscale cu semnul minus societatea a diminuat taxa pe valoarea adaugata colectata, iar organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la colectarea taxei pe valoarea adaugata in acelasi quantum.

In ceea ce priveste argumentul contestatoarei potrivit caruia *„intre societatea noastra si firma S.C. L S.R.L. a fost incheiat un contract de prestari servicii, contract care nu a fost onorat de catre aceasta din urma, fapt pentru care am fost obligati sa stornam facturi si TVA”*, acesta nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat din analiza facturilor fiscale se retine ca acestea reprezinta vanzare de bunuri, respectiv cherestea fag, si nicidecum contravaloare prestari servicii asa cum sustine societatea si nu mentioneaza numarul documentului corectat.

Avand in vedere cele precizate mai sus, in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit o diferenta taxa pe valoarea adaugata de plata motiv pentru care contestatia pentru acest capat de cerere **se va respinge ca neintemeiata.**

3.Referitor la taxa pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea poate reporta in decontul de taxa pe valoarea adaugata o suma care a fost solicitata anterior la rambursare si aprobata prin Procesul verbal din 29.08.2002.

In fapt, in urma controlului anterior efectuat la S.C. X S.R.L. a fost intocmit Procesul verbal din 29.08.2002 prin care a fost aprobata la rambursare

suma taxa pe valoarea adaugata conform Avizului de rambursare din 04.09.2002.

In urma controlului care a avut ca obiect solutionarea decontului cu suma negativa al lunii iunie 2004 prin care societatea a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au constatat ca suma inclusa in suma solicitata, reprezinta taxa pe valoarea adaugata aprobata la rambursare in luna septembrie 2002 si a fost preluata in decont in mod eronat.

In drept, art.64 alin.(5) din Hotararea Guvernului nr.598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a [Legii nr. 345/2002](#) privind taxa pe valoarea adăugată, precizeaza:

„(5) După depunerea cererii de rambursare cu control anticipat la organul fiscal competent, suma respectivă, verificată și confirmată de organul fiscal, nu mai poate fi inclusă în decont și reținută din taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor sau serviciilor facturate în perioada următoare celei pentru care s-a solicitat rambursarea. Sumele prevăzute în decontul lunii precedente pentru care nu s-a primit, până la data depunerii decontului lunii următoare, confirmarea sau aprobarea rambursării se pot prelua în decontul lunii următoare, în această situație considerându-se că persoana impozabilă a renunțat la cererea de rambursare.”

iar art.149 alin.(5) „Regularizarea și rambursarea taxei” din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

„(5) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă o persoană impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată, aceasta nu se reportează în perioada fiscală următoare.”

Avand in vedere prevederile legale enuntate mai sus, se retine ca orice persoana impozabila poate solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adaugata din perioada fiscala de raportare, dar suma solicitata la rambursare si care a fost verificata si confirmata de organul fiscal ca urmare a controlului efectuat, nu mai poate fi inclusa in decontul de taxa pe valoarea in perioada urmatoare.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv din Raportul de inspectie fiscala din 20.03.2007, se retine ca in urma controlului efectuat la societate care a vizat taxa pe valoarea adaugata din perioada februarie - mai 2002 a fost intocmit Procesul verbal din 29.08.2002 prin care a fost aprobata la rambursare suma conform Avizului de rambursare din 04.09.2002.

De asemenea, se retine ca prin decontul lunii iunie 2004, societatea a solicitat rambursarea soldului sumei negative de taxa pe valoarea care cuprinde si taxa pe valoarea adaugata aprobata la rambursare prin Procesul verbal din 29.08.2002.

Acest fapt este recunoscut si de catre societate care prin contestatia formulata precizeaza ca *„Astfel, din suma solicitata la rambursare TVA in anul 2002 prin PV din 29.08.2002 s-a aprobat la rambursare suma ramanand astfel un debit. Mentionam ca desi aceasta suma a fost aprobata la rambursare de catre organele Inspectiei Fiscale, aceasta nu a fost primita efectiv de catre subscrisa. Raportat la aceasta situatie in cursul anului 2004 am solicitat din nou rambursarea TVA initiala ce nu a fost primita de catre noi, iar in septembrie 2004 ne-a fost din nou aprobata suma solicitata.”*

Totodata, prin contestatia formulata S.C. X S.R.L. sustine ca taxa pe valoarea adaugata a fost de doua ori rambursata, respectiv in luna august si in luna septembrie 2002, ceea ce contravine realitatii intrucat in luna august in urma controlului efectuat care a avut ca scop stabilirea realitatii si legalitatii solicitarii rambursarii taxei pe valoarea adaugata a fost incheiat Procesul verbal din 29.08.2002 prin care s-a stabilit ca se aproba la rambursare suma, iar pentru rambursarea efectiva a acestei sume a fost emis in luna septembrie 2002 Avizul de rambursare din 04.09.2002. Avand in vedere faptul ca Avizul de rambursare din 04.09.2002 a fost emis in baza Procesului verbal din 29.08.2002 incheiat la societate in urma controlului efectuat, aceasta nu inseamna ca organele fiscale i-au rambursat taxa pe valoarea adaugata de doua ori o data in luna august si a doua oara in luna septembrie.

Referitor la afirmatia contestatoarei potrivit careia *„apare ca total nelegala decizia de impunere la modul la care a fost motivata, pentru ca ne gasim in prezenta practic a trei procese verbale de control, care au stabilit realitati faptice diferite, efectuate de acelasi organ de control. Respectiv doua de aprobare la rambursare a sumei solicitate si unul de respingere, ultimul proces verbal.”*, se retine ca prin ultimul act de control incheiat la societate organele de inspectie fiscala nu au analizat taxa pe valoarea adaugata intrucat aceasta a facut obiectul unui control anterior prin care suma a fost aprobata la rambursare, respectiv prin Procesul verbal din 29.08.2002 si Avizul de rambursare din 04.09.2002 asa cum a fost mentionat mai sus.

Referitor la argumentul contestatoarei potrivit caruia „...cu toate ca aceasta suma a fost aprobata la rambursare de catre organele Inspectiei fiscale, aceasta nu a fost primita efectiv...”, se retine ca nu intra in competenta directiei noastre rambursarea efectiva a taxei pe valoarea adaugata, fapt pentru care cu adresa din 07.2007 directia noastra a transmis o copie a contestatiei pentru cele sesizate catre Administratia finantelor publice spre analiza si raspuns.

Avand in vedere cele de mai sus, faptul ca suma a fost aprobata anterior prin Procesul verbal din 29.08.2002 si nu a facut obiectul actualei inspectii fiscale, precum si prevederile art.176 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

„(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

coroborat cu pct.12 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizeaza:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:[...]

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect; [...]”

urmeaza ca pentru acest capat de cerere sa se respinga ca fara obiect taxa pe valoarea adaugata.

4.Referitor la taxa pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei in conditiile in care aceasta suma a fost stabilita printr-un proces verbal anterior si nu prin decizia de impunere contestata.

In fapt, prin Decizia de impunere emisa in data 13.03.2007 organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata de plata, iar societatea prin contestatia formulata contesta inclusiv suma care a fost stabilita printr-un act administrativ fiscal anterior respectiv Procesul verbal din 14.11.2002.

In drept, art.176 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

„(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

coroborat cu pct.12 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizeaza:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:[...]

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect; [...]

Avand in vedere dispozitiile legale enuntate mai sus, se retine ca in situatia in care sumele contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat, contestatia se va respinge ca fara obiect.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, respectiv din raportul de inspectie fiscala se retine ca suma reprezinta taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar prin Procesul verbal din 14.11.2002 care nu a facut obiectul inspectiei fiscale intrucat desi aceasta a fost inclusa de societate in suma solicitata la rambursare prin decontul lunii iunie 2004, organele de inspectie fiscala au scazut suma din totalul sumei solicitate la rambursare intrucat aceasta a fost stabilita printr-un act administrativ fiscal anterior.

Din analiza Procesului verbal din 14.11.2002, aflat in copie la dosarul cauzei, se retine ca acesta a vizat perioada februarie – septembrie 2002 si organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata suplimentara cu care a fost diminuată taxa pe valoarea adaugata de rambursat inregistrata de societate.

Avand in vedere cele precizate mai sus, situatia de fapt si documentele anexate la dosarul cauzei, se retine faptul ca prin Decizia de impunere emisa in data 13.03.2007 contestata, organele de inspectie fiscala nu au stabilit si taxa pe valoarea adaugata, aceasta fiind stabilita printr-un proces verbal anterior, pe care societatea avea posibilitatea sa il conteste in 2002 conform procedurii de constestare in vigoare in acea perioada.

In consecinta, contestatia formulata de S.C. X S.R.L. se va **respinge ca fiind fara obiect.**

5.Referitor la suma reprezentand majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, stabilite prin Decizia de impunere emisa in data 13.03.2007 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala din 20.03.2007, se retine ca stabilirea de majorari si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata, in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura taxei pe valoarea adaugata de plata, iar prin contestatie nu se prezinta argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor, S.C. X S.R.L. datoreaza si suma cu titlu de majorari si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale", drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza **sa fie respinsa ca neintemeiata.**

Referitor la afirmatia societatii potrivit careia „...debitul la care trebuiau calculate accesoriile fiscale este de...”, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intucat organele de inspectie fiscala, asa cum rezulta din raportul de inspectie fiscala la pagina nr.7, majorarile si penalitatile au fost calculate pentru diferenta de taxa pe valoarea adaugata de plata stabilita prin Decizia de impunere emisa in data 13.03.2007 si care nu cuprinde aprobata la rambursare asa cum calculeaza societatea, conform prevederilor art.116 alin.(2) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

“a) pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;...”

6.Referitor la impozitul pe veniturile microintreprinderilor, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate pronunta daca societatea datoreaza impozit pe veniturile microintreprinderilor in conditiile in care societatea nu aduce niciun argument si nu prezinta documente care sa inlature constatările organelor de inspectie fiscala.

In fapt, conform balantei de verificare intocmita la data de 30.06.2004, organele de inspectie fiscala au constatat ca S.C. X S.R.L. inregistra sold debitor al contului "Materii prime", iar in urma constatarilor

efectuate organele de inspectie fiscala au stabilit impozit pe veniturile microintreprinderilor rezultat in urma valorificarii stocului de materii prime.

In drept, la art.176 alin.(1) lit.c) si lit.d) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se precizeaza:

“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...].”

iar la pct.12 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se stipuleaza urmatoarele:

“12.1. Contestatia poate fi respinsa ca:[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Din dispozitiile legale mentionate mai sus, se retine ca in contestatie societatea trebuie sa mentioneze atat motivele de fapt cat si de drept, precum si dovezile pe care se intemeiaza acestea, in caz contrar contestatia se va respinge ca nemotivata.

Se retine ca prin contestatia formulata S.C. X S.R.L. contesta impozitul pe veniturile microintreprinderilor, precizand ca *“noi nu am valorificat stocul de marfa”*, fara sa motiveze aceasta afirmatie si sa prezinte in sustinere documente care sa inlature constatările din raportul de inspectie fiscala.

Prin urmare, avand in vedere dispozitiile legale enuntate anterior, precum si faptul ca societatea nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei care sa inlature constatările organelor de inspectie fiscala, se va respinge contestatia formulata de S.C. X S.R.L. ca **nemotivata** pentru taxa pe valoarea adaugata.

7.Referitor la suma reprezentand majorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor, stabilite prin Decizia de impunere emisa in data 13.03.2007 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala din 30.03.2007, se retine ca stabilirea de majorari si penalitati aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor, in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura impozitului pe veniturile microintreprinderilor, iar prin contestatie nu se prezinta

argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor, S.C. X S.R.L. datoreaza si suma cu titlu de majorari si penalitati aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "accesorium sequitur principale", drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza **sa fie respinsa nemotivata.**

3.Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executarii actului administrativ fiscal, in speta Decizia de impunere emisa in data de 13.03.2007, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta materiala de a se investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conditiile in care cererea de suspendare a executarii actului administrativ fiscal nu se afla in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, prin contestatia formulata, S.C. X S.R.L. a solicitat suspendarea executarii Deciziei de impunere din 13.03.2007.

In drept, sunt incidente prevederile art.185 alin.(1) si alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

"(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, cu condiția depunerii unei garanții la nivelul sumei contestate."

Potrivit art.14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, se precizeaza:

"(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.

(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea părților."

Avand in vedere dispozitiile imperative ale legii, cererea societatii contestatoare de suspendare a executarii Deciziei de impunere din 13.03.2007

emisa de Directia generala a finantelor publice intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nu se poate investi cu solutionarea cererii formulata de S.C X S.R.L., neavand competenta materiala, aceasta apartinand instantei judecatoresti.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.126 alin.(1) lit.a), art.128 alin.(3) lit.e) alin.(9) lit. a) si c), art.149 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.31 din Legea nr.345/2002, privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, art.6 alin.(2) din Legea nr.82/1991, Legea contabilității, republicată, pct.12 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art.14 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 art.176 alin.(1) lit.c) si lit.d), art.185 alin.(1) si alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1.Respingerea contestatiei formulata de S.C. X S.R.L. ca neintemeiata pentru suma reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

2.Respingerea contestatiei formulata de S.C. X S.R.L. ca fara obiect pentru taxa pe valoarea adaugata:

3.Respingerea contestatiei formulata de S.C. X S.R.L. ca nemotivata pentru suma reprezentand:

- impozit pe veniturile microintreprinderilor;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor.

4.In ceea ce priveste cererea de suspendare a executarii Deciziei de impunere emisa in data de 13.03.2007 formulata de S.C. X S.R.L., Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea cererii de suspendare.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicării.